

VERENIGING
"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abbon. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel. 68.45.41.
Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

20e jaargang nr.24

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Ook vandaag moet ik U er aan herinneren, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Het is de vijfde vrijdag van de maand en dat betekent, dat uw vragen aan de beurt komen. Kortom, het is

V R A G E N A V O N D

Ik zal allereerst beginnen de schriftelijk ingediende vragen zover mogelijk te beantwoorden. Daarna zien wij dan zo nodig wel weer verder. Mag ik van u de eerste vraag?

x Vindt U het juist, dat Simon Wiesental zijn leven wijdt aan het opsporen en voor de rechtbank brengen van nazimisdadigers, ook al doet hij dit voor de slachtoffers?

- In mijn ogen is dit verkeerd. Men kan natuurlijk zeggen, dat onrecht gewroken moet worden volgens de leer : oog om oog, tand om tand.

Aan de andere kant geloof ik niet, dat de acties van Wiesental iets hebben bijgedragen tot een veiliger worden van de gemeenschap, of ook maar op enigerlei wijze een beperking hebben veroorzaakt in de mishandelingen, moorden enz. door regeringen tegenover hen, die het wagen het niet met hen eens te zijn.

Integendeel: het aantal vervolgingen van burgers, die het niet met het bewind eens zijn op de meest vreemde en wrede wijze neemt hand over hand toe.

Genocide wordt nog steeds door bepaalde groepen voorgestaan en zo onopvallend mogelijk in de praktijk gebracht.

Als zodanig lijkt het mij toe, dat Wiesental er beter aan zou doen, zijn gaven te besteden om de misdaden van misdadigers van vandaag te ontmaskeren. Dit lijkt mij zowel voor hem als voor de mensheid nuttiger dan een zich wreken op hen, die in het verleden misdadigers waren, maar die door de loop der geschiedenis reeds praktisch onschadelijk zijn gemaakt.

In de Usa heeft de rechtbank beslist dat op iemand, die reeds lange tijd in coma ligt en nooit meer een menswaardig bestaan zal kunnen voeren, geen euthanasie toegepast mag worden. Ook al is dit de wens van de familie. Is het voor de ziel noodzakelijk, dat de toestand niet beëindigd wordt? Kan deze ziel nu nog ervaringen opdoen?

De uitspraak van deze rechtbank is in mijn ogen dwaas. Wanneer iemand langere tijd in coma ligt, kan het lichaam immers alleen nog in stand worden gehouden door ingrepen van buitenaf.

Wanneer men dus deze mens normaal zou laten gaan, zou deze in korte tijd sterven. Voor de ziel, die uitgetreden is gedurende deze toestand, betekent het voortleven van het lichaam eerder een belemmering dan iets anders.

Wanneer er sprake is van een mogelijke terugkeer van het bewustzijn, zo meen ik, dat men het recht niet heeft te stellen, dat de situatie emotioneel of anderszins lastig is en dat men er daarom maar een einde aan moet maken.

Toch meen ik, dat een verbod op passieve euthanasie niet juist is in die gevallen, waarin het leven alleen door niet natuurlijke middelen in het lichaam kan worden gehandhaafd.

Voor het ego is het niet belangrijk, dat het lichaam in stand wordt gehouden, wanneer geen terugkeer tot volwaardig menselijk bewustzijn meer mogelijk is.

In de praktijk maakt een ego in een dergelijke situatie geestelijk reeds een aantal belevingen door, die normalerwijs eerst na de stoffelijke dood worden opgedaan.

Nogmaals: daarbij zal het verbonden blijven aan een lichaam, dat geen eigen levensmogelijkheden meer bezit, eerder een nadeel dan een voordeel vormen.

Zinvol is volgens mij de gedane uitspraak dus niet. Ik acht haar dan ook onjuist.

Voor mij ligt een foto met het verzoek de betekenis van dit schilderij nog eens uit te willen leggen. Dat is de tekening die ook voorkomt op onze beginselverklaring ....

Die ken ik wel. De uitleg is overigens nog steeds eenvoudig:

In het centrum vindt u de ster van de ODV. Deze vijfpuntige ster is ook de ster van de strevende mens. De strevende mens wordt zichzelf tot tempel. De trappen van toenemend bewustzijn, die naar de ster voeren, geven dit aan.

Wanneer je je op weg naar het licht begeeft, het licht, dat in jezelf geborgen is, dan zul je overal ook de schoonheid en de kracht van het leven beseffen: Bloemen omringen de trap.

Wanneer je geestelijk werkt, ben je in harmonie met vele geesten, vele sferen. Op het schilderij wordt dit gesymboliseerd door rijen kleine figuren - persoonlijkheden voorstellende -, die zich richten naar een plaats, die achter de ster ligt. Hiermede wordt aangegeven, dat zij vanuit een wereld, waarin het volle innerlijke bewustzijn bereikt is, terugkeren om hun krachten te mengen met de kracht van de mens, die opwaarts streeft. Is dit voldoende?

Kunt u iets zeggen over de mogelijke ontwikkeling van de z.g. biofeedback apparatuur. Zal innerlijke bewustzijn ooit door technische apparatuur wezenlijk worden bevorderd?

Dit laatste betwijfel ik zeer. Technische apparatuur kan als instrument ongetwijfeld vele dingen tot stand brengen. De

wetenschap kan ongetwijfeld apparaten en stellingen ontwikkelen, die ingrepen in het menselijke bewustzijn mogelijk maken. Dit is reeds in het verleden gebleken.

De vraag blijft echter, wat die techniek dan wordt. Het blijft altijd een materiale techniek, ongeacht de geestelijke of mentale nevenverschijnselen, die daarbij op zouden kunnen treden, maar niet beheersbaar zijn, daar zij als werking liggen buiten 't gebied van het technisch onmiddellijk aangrijpbare.

Of de wetenschap met geestelijke zaken kan werken? Zolang de wetenschap blijft, wat zij nu is, een zich baseren op reeksen van erkenningen en stellingen, die bijna dogmatisch worden benaderd en allen gebaseerd zijn op reproduceerbare fenomenen- dus verschijnselen, die men bij herhaling op dezelfde controleerbare wijze tot stand kan brengen - lijkt dit onwaarschijnlijk.

Op het ogenblik, dat je te maken krijgt met het innerlijke leven van de mens, heb je immers niet alleen meer te maken met de hersenen. Die zou je nog kunnen beïnvloeden met verschillende technieken en men zou mogelijk zelfs gebruik kunnen maken van de stapelwaarde, die in die hersenen nog steeds aanwezig is, daar zij immers veel meer feiten kunnen opnemen dan de mens zelf daarin pleegt vast te leggen.

In de geest echter is alles van betekenis, dus zowel de emotionele sfeer van de mens als zijn rationele sfeer. Deze zijn voor het besef van de geest een eenheid. Dit betekent, dat de werkingen en konklusies van de geest, zelfs in de stof, niet zullen stroken met de redelijkheid van het menselijke denken.

Het betekent ook, dat de krachten van de geest niet kunnen en zullen beantwoorden aan regels, die redelijk-materieel stelbaar zijn.

De eindkonklusie is duidelijk: Elke methodiek, die uitgaat van zuiver stoffelijke middelen, ook wanneer dit neerkomt op het versterken van bepaalde in het ik reeds bestaande tendenzen, zal niet geschikt zijn om een volledige en afgeronde geestelijke ontwikkeling mogelijk te maken, of zelfs maar een grote uitbreiding van geestelijk bewustzijn met zekerheid te doen bereiken.

x Onlangs verscheen een publicatie over een z.g. verdwijndriehoek nabij de Amerikaanse kust. Vliegtuigen en schepen zouden hierin spoorloos verdwijnen. Is dit onzin of bevat het alrands enige waarheid?

- Het bevat enige vorm van - bewijsbare - waarheid. In de eerste plaats zal u bekend zijn, dat er altijd delen van de wereld zijn, waar ongewoon snel turbulenties van atmosfeer en ook water op kunnen treden. Hierdoor zullen schepen, vliegtuigen e.d., inderdaad zonder meer en geheel door natuurlijke oorzaken kunnen verdwijnen.

Ten tweede komt het voor, dat bij bepaalde gebieden b.v. schepen zonder bemanning worden gevonden, terwijl het schip geheel intact is en alle bezittingen van de opvarenden nog aanwezig zijn. Dit komt b.v. in de Caraïbische veel voor.

In dergelijke gevallen is het mogelijk - maar nimmer geheel zeker, - dat de opvarenden een z.g. dimensionale overgang bereikten.

Er zijn z.g. parallele werelden. Uw aarde is dus in de totaal kosmos niet enig in zijn soort. Er zijn een groot aantal

met de aarde bijna indentieke werelden, die alleen door een dimensionaalverschil van uw wereld verwijderd zijn. Vanuit uw standpunt kunt u die werelden het beste nog mogelijkhedenwerelden noemen. Toch zijn zij volkomen echt en zelfs voor bewoners van uw wereld soms bereikbaar op ogenblikken, dat de grens tussen een dergelijke wereld en de uwe zeer dun is.

Je kunt dan a.h.w. van de ene wereld de andere inwandelen, zonder dit bewust te willen. In dergelijke gevallen wordt geen volledige dimensionale eenheid bereikt. Er is eerder sprake van een soort kosmische osmose, waarbij waarden van de ene wereld de andere in kunnen gaan, zonder dat de scheiding tussen beiden geheel opgeheven wordt.

De doorlaatbaarheid is soms maar naar één enkele zijde, soms naar beide zijden werkzaam. Ook zal soms alleen levend weefsel worden doorgelaten, terwijl in andere gevallen juist ween zeer bepaalde materialen doorgelaten worden.

Voorbeeld: het is mogelijk, dat een houten schip door de grens kan varen met, soms ook zonder alle leven aan boord, terwijl een metalen schip of metalen delen van het houten schip niet worden doorgelaten en dus in uw wereld achterblijven.

Dit komt dus inderdaad wel voor. Maar de door u genoemde driehoek is zeker niet de enige plaats op aarde, waar dergelijke verdwijningen voor kunnen komen. Nabij de Mindanaotrog bevindt zich een dergelijke plek.

Dan is er een hoekje op de grens van Pacific en Gele Zee, waar deze verschijnselen ook voor kwamen en soms nog wel voorkomen.

Zelden treden doorlaatbaarheden echter op meer plaatsen op aarde tegelijkertijd op. De plaatsen, waarop dimensionale overgang mogelijk is, bevinden zich gemeenlijk op zee. Toch is mij altans een geval bekend van een overgangspunt, dat ligt in een nationaal park in de Usa. Veel mensen zullen hierdoor dus niet spoorloos worden. Toch zijn er, zover ik weet, wel enkele mensen ook hierdoor spoorloos verdwenen van uw wereld, waaronder een bekend verslaggever - schrijver.

Deze mensen blijven in die andere wereld dan leven, tot zij daar doodgaan. Want zij komen toch aan onze kant terecht. In dit opzicht is er geen enkel verschil.

Voordien bevinden zij zich gemeenlijk in een wereld, die enigszins lijkt op uw wereld, zonder hiermede indentiek te zijn. Dit is het beste, wat ik u hierover kan zeggen in kort verband. Anders zou ik een heel lang betoog moeten gaan houden om duidelijk te maken, welke verschillen op kunnen treden tussen z.g. parallelle werelden.

Kort gezegd: de gelijkenis met uw wereld is gemeenlijk zeer groot. De verschillen worden voor u bepaald door de eigen uitstraling en ruimtelijke structuur, waardoor de beleefbaarheid van dergelijke werelden voor u onder normale omstandigheden nil is.

Om enkele punten toch kort te geven: er zal op al die werelden wel plantengroei zijn, maar zij is niet geheel gelijk aan de plantengroei op aarde. Er zijn ook levensvormen, die mogelijk gelijken op, maar niet indentiek zijn met vergelijkbare levensvormen, zoals die op uw wereld voorkomen.

x Kan men van daar niet meer terugkomen?

- Indien men de juiste overgangspunten of raakpunten zou kennen en daar aanwezig zijn, wanneer de juiste kondities weer

optreden, is dit zeker mogelijk.

Wel vraagt dit volgens mij meer besef van eigen toestand en natuurlijke krachten, dan de mens gemeenlijk zal bezitten, wanneer hij door een toeval in een dergelijke wereld terecht komt.

x Kun je dit transcendentaal zien?

- Je kunt alles natuurlijk transcendentaal zien. Maar het lijkt mij juist en eenvoudiger voor u, wanneer u uitgaat van de mogelijkheid dat een tweede, gelijkwaardige stoffelijke werkelijkheid bestaat naast de door u gekende.

Theoretisch kun je dan nog zeggen, dat voor elke keuzevariant in de kosmische mogelijkheden een realiteit tot stand komt. Wanneer deze werkelijkheden slechts in enkele opzichten van elkaar verschillen - essentiële natuurlijk, want kleine verschillen spelen hierbij geen rol - dan is het mogelijk, dat deze werelden elkaar op punten van overeenkomst soms beroeren, waarbij het zelfs niet onmogelijk is, dat zij op een gegeven ogenblik elkaar zodanig in waarde suppleren, dat zij weer tot een eenheid worden. Daarbij ziet men dan over het algemeen een reeks zeer snelle mutaties van rassen en soorten optreden.

x Hebben dergelijke werelden ook een eigen geestenrijk?

- Dat niet. Maar voor ons ligt er een bepaalde moeilijkheid bij inkarnatie naar deze werelden. Wanneer je eenmaal tot uw historische ontwikkeling en wereld hebt behoort, ben je daardoor a.h.w. enigszins harmonisch gekonditioneerd.

Het is niet zo erg, dat je met een soort geestelijk elasticiteit aan deze wereld verbonden bent, zodat je bij inkarnatie altijd weer hierheen terug zult moeten wippen, maar toch is er bij ons een soort voorkeur, geboren uit ervaringsbeelden, die voor de geest een belangrijke rol bij het beseffen van de stof spelen.

In feite bouw je daardoor steeds weer een harmonie op, die voornamelijk voor uw wereld juist is, zodat je bijna altijd weer in dezelfde wereld zult inkarneren.

x Kent men in die andere werelden dan ook inkarnatievormen of niet?

- Zover mij bekend is wel. Zij hebben geen eigen geestenrijk, maar entiteiten, die in een dergelijke parallelwereld geleefd hebben, zullen daarmee de grootste harmonie kennen en dus een grote kans hebben weer in hun oude wereld te inkarneren.

Wel bestaat er een mogelijkheid, dat door ontwikkelingen een bepaalde parallelwereld onbewoonbaar wordt en dus niet meer aan de voorstellingen kan beantwoorden. In dat geval zullen alle geesten, die daar eens leefden, haar voortaan niet meer als levensharmonisch kunnen ervaren en dus de dichtstbijzijnde harmonie voor inkarnatie gebruiken. Is dit de aarde, dan komen zij dus op aarde terecht enz.

Het is ook denkbaar, dat alle leven van uw wereld op een gegeven ogenblik elders gaat inkarneren, omdat uw wereld voor hen niet meer harmonisch is. Maar voor dit grote aantal gaat omvatten, moet u toch nog wel wat meer rommel maken op aarde dan u tot nu toe gedaan hebt.

x Iets over de vedante. Kunt u hoofdtrekken geven?

- Dit onderwerp omvat te veel voor een vraagavond. Zeer kort en mogelijk wat eenzijdig geef ik echter de hoofdzaken als volgt weer:

Er is een kosmos, ingedeeld in verschillende niveaus van kracht, die zich allen gepersonifiëerd kunnen manifesteren.

De mens zelf leeft binnen die krachten met een bepaalde bestemming. Hij is belast met een zekere harmonie. Hij zal hierdoor bepaalde levenscycli op een bepaalde wijze moeten doorlopen, indien hij wil beantwoorden aan zijn functie binnen het geheel.

Doet de mens dit, dan verkrijgt hij daaruit voor zich een contact met hogere krachten, vaak gepersonificeerd in een vorm. Deze krachten helpen hem dan om zijn leven, zijn werken in de huidige verschijningsvorm, zodanig af te ronden in de wereld, dat hij daardoor danwel tot een hogere graad van beseft zal komen bij een volgende inkarnatie, danwel zelfstandig plaats zal kunnen nemen in een wereld van hogere krachten, omdat hij, tot beseft gekomen van eigen inhoud, ook geleerd heeft de hogere waarden in eigen ik te manipuleren.

Natuurlijk zit er veel meer aan vast en steekt de leer vol van wijsgerigheden. Maar volgens mij is dit de belangrijkste essentie.

x Kunt u daarop eens een andere avond terugkomen?

- Dit is b.v. het volgende jaar mogelijk. Maar wanneer je dit onderwerp voldoende wilt uitdiepen, heb je in feite niet eens genoeg aan één enkele avond en vergt het geheel dus meerdere avonden. De vedanta is een samenstelling, een compilatie, die volgens mij nog meer omvat dan b.v. het Oude Testament.

Er komen in dit werk zelfs verschillende wereldbeschouwingen naast elkaar voor. Om een voorbeeld te geven: de een gaat uit van de projectie van het ik naar buiten toe als een werkelijkheid, terwijl een ander stelt: de weerkaatsing van eigen daden bepaalt de werking en schijn van de wereld voor een mens. Men zegt dan: ik ben besloten in een eigen wereld. Daarom zal alles, wat ik ben, vanuit die wereld naar mij weerkaatsen.

Anderen stellen: de gehele wereld werkt op mij in. Naarmate ik harmonische zal beantwoorden aan die wereld rond mij, zal ik meer harmonisch deel worden van die wereld rond mij en in alle dingen evenzeer leven. Hierdoor vergroot ik mijn vermogen om mijzelf en de wereld te leren kennen.

Dit is maar een enkel voorbeeld. In de leer zien wij echter veel wonderlijke gespletenheden, die eerst begrijpelijk worden, wanneer men beseft, dat de vedanta niet alleen een oude wijsheid representeert, maar zowel in haar eigen samenstelling als in de commentaren in feite een evolutie vertegenwoordigt van menselijk inzicht, menselijke wijsheid, inspiratieve herkenningen en goddelijke wijsheid.

x De godsdienst der Drusen?

- U doelt op de veréerders van Melek Pau? Dit is een geheime leer. Men noemt dergelijke mensen verkeerdelijk wel eens duivelsaanbidders.

In feite zijn het verstandige zielen, die stellen: God is goed. Met Hem behoeven wij ons dus niet al te zeer bezig te houden. Het is verstandiger rekening te houden met het kwade, de vorst van het kwaad en de krachten van het kwaad. Zo kunnen wij de methoden vinden om die in ons bestaan uit te schakelen. Wanneer God goed is en de duivel ons geen kwaad kan doen, zijn wij boven Jan. Dat is de kern van hun stellingen.

Bij dit alles spelen bepaalde ritën en inwijdingen een rol, die ik u niet zonder meer kan noemen, daar ik dan te ver zou moeten gaan.

In de praktijk speelt de verering van de haan hier een rol. De haan is de waker, niet, zoals men wel denkt, de demon. Hij is de wachter, die staat tussen het rijk van de mensen en het rijk van de demonen. Opvallend is trouwens, dat ook Jezus tot Petrus spreekt over: alvorens de haan 3 malen gekraaid zal hebben... enz. Men zou kunnen denken, dat het hierbij alleen gaat om een tijdsaanduiding, maar volgens mij is dit tevens een teruggrijpen op de stellingen van een oude leer. Jezus zou bedoeld hebben: Jijzelf zult mij verraden uit eigen zwakte, niet onder de inwerking van demonische krachten.

Een rol spelen ook de z.g. vuurheiligdommen. Het is geen vuuraanbidding. Vuur wordt beschouwd als een reinigend element. Door het op de juiste wijze te gebruiken kun je het kwaad verdrijven, een afweer tegen het kwade tot stand brengen.

Ook bepaalde herdersoverleveringen spelen een rol, zoals het orakel en de macht der stokken. Kort kun je dit niet geheel uitleggen, maar o.m. heeft het volgende er mee te doen:

Ik kan een staf maken tot een machtssymbool, een soort kosmische lijn. De wijze, waarop de stok door gebeden en bezweringen een band vormt met kosmische waarden bepaalt de machten, die men middels de staf kan manifesteren. Het is dan dus een soort toverstaf.

Maar elke staf wordt op een andere kracht in de kosmos georiënteerd. Zij is niet een soort wapen, zoals de toverstaf. De stokken te samen vormen een soort alfabet van krachten. Je kunt, door die stokken op de juiste wijze samen te brengen, een kosmisch patroon doen ontstaan. Hierbij spelen dan weer begeerde krachten en werkingen een rol. Vermoedelijk heeft deze vorm van magie chaldeese achtergronden.

Met dergelijke stokken kan men ook rechtspreken. Dit doet denken aan een werken met de duizendbladstengels, zoals het bij een bekend chinees orakel, waarbij het toeval de waarheid doet beseffen. In dit geval gaat het echter om kosmische krachten en wordt kosmisch de waarheid duidelijk.

Men gelooft, dat de mens, die zich en zijn oordeel baseert op die kosmische wijsheid, juist zal handelen. En dit zijn dan maar enkele van de vele zaken, die bij dit alles een rol spelen.

Verder kan ik hier op dit alles tot mijn spijt niet ingaan.

Op welke wijze neemt u ons nu waar?

Om eerlijk te zijn: hetgeen ik op het ogenblik doe, lijkt meer op een telepathisch aftasten. Ik neem voor een groot deel uw uitstralingen waar en kan gelijktijdig op deze wijze een heel goed contact houden met de entiteiten, die hier aanwezig zijn - dat zijn er meestal ook meerderen.

Verder kan ik zo eenvoudiger de nodige verbindingen maken en achtergronden beseffen. Dit is voor mij beter dan kijken, waarbij ik visuele indrukken zou moeten gaan verwerken. Wat ook nog betekent, dat een deel van de hersenen, waardoor de visuele stimuli worden verwerkt, voor mij niet zonder meer bruikbaar is, daar ik dan het menselijk reageren en begrip op grond hiervan ook weer afzonderlijk zou moeten gaan omschakelen.

Ik kijk dus niet met de ogen en laat door de zo tot rustkomende cellen bepaalde ervaringen heenvloeien, zodat mijn associaties ook in visuele termen uitdrukbaar worden.

Dit geeft mij een grotere scala van reacties op u plus een groter uitdrukkingsvermogen.

x Voelt u de lichamelijke gewaarwordingen van het medium?

- Oja, helaas wel.

x Op welke wijze manifesteren zich de leden van de ODV in de geest aan elkaar?

- Zoiets van " ha, die Jèn". Je herkent elkaar door harmonie. Het heeft dus niets te maken met geheime tekens of iets dergelijks. Het is zuiver een kwestie van harmonie, waardoor wij bepaalde geestelijke waarden met elkaar delen.

U denkt in de stof te veel aan de ODV als een vereniging. Op aarde is dit wel juist. Maar in de geest is onze groep eerder een harmonisch verband - wat heel iets anders is. Het is dus mogelijk, dat u in de geest leeft, niets van de ODV weet, maar op een bepaald ogenblik met ons, of een deel van ons, harmonisch wordt. Op dat ogenblik bent u dus deel van de ODV, zoals door de harmonie mogelijk is.

Bereikt u dit harmonisch zijn niet, dan zult u ons, zelfs wanneer wij contact opnemen, niet herkennen als leden van de ODV, omdat het enige kenmerk daarvan juist weer is gelegen in een uitwisselen van harmonische waarden in eigen wezen.

Wat eenvoudiger is dan het u mogelijk klinkt.

x Leven zij in een bepaalde sfeer. Zoja, welke, indien niet, waarom niet?

- Wij leven niet in een bepaalde sfeer, eenvoudig omdat geheel begrensde sferen, zoals mensen die zich voorstellen, niet werkelijk bestaan.

Een harmonie is uiteindelijk niets anders dan een deelbeleving van de totaliteit, van God dus. Het zal U duidelijk zijn, dat bepaalde mensen reeds op aarde harmonie kunnen vinden met de ODV, of zelfs met krachten, die nog hoger zijn. En wel, zonder dat zij hierdoor onmiddellijk de stofwereld achter zich zullen laten.

Waarom gelooft u nu wel, dat een mens op aarde met God in contact kan treden, zonder iets anders dan mens te worden en gelooft u gelijktijdig niet, dat een geest in contact kan treden met vele verschillende bewustzijnstoestanden - sferen - zonder daardoor ook gelijktijdig zijn eigen bewustzijn - sfeer - te verlaten of te verliezen?

Alle leven vormt een eenheid. Dat is eenvoudig genoeg. Maar de meeste mensen willen alles netjes ingedeeld zien. Men wil het tellen in treden, spreekt over trappen en noemt daarbij b.v. 33, 36 en 37 als zeer belangrijke getallen, die een bepaalde bereiking zouden uitdrukken.

Wanneer je van een bepaalde symboliek uitgaat, is dit zelfs wel enigszins waar. Maar dat betekent nog niet, dat je, om God te bereiken of bij ons te komen, geestelijk trappen moet lopen.

Zodra je met het hogerbewuste in harmonie bent en die harmonie zover kunt vermeerderen, dat je je eigen beeld van beperkingen vergeet, zit je meteen in de lift.

x Waar moeten wij ons de sferen voorstellen?

- Probeer dit maar liever niet. Want alles, wat men op aarde over de sferen weet te vertellen, is nog misleider dan in reisgidsen staat, die spreken over perfecte luxehotels, die,

wanneer je er dan later komt, nog niet eens afgebouwd blijken te zijn.

Een sfeer is niets anders dan de wereld van je eigen gedachten, je eigen harmonie, maar evenzeer je eigen angsten, die vorm voor je krijgen, omdat je geen materiaal meer hebt om deze met een andere werkelijkheid te vergelijken.

Kom je dan met een verbinding met een ander, dan deelt deze jou zijn wereldbeeld mee, jij draagt jouw wereldbeeld aan hem over en zover je dit te samen kunt aanvaarden, bouw je een gemeenschappelijk wereldje op, dat je dan al sfeer zou kunnen noemen.

Maar zo bezien is het aantal sferen oneindig. Meestal zal men zeggen: een sfeer is een bewustzijnstoestand, waarbij het getal van de sfeer de graad van het bewustzijn weergeeft. Maar men stelt in feite grenzen tussen die werelden van bewustzijn, die nimmer reëel, maar alleen in het besef van een of meer entiteiten zullen kunnen bestaan.

Wil men bepaalde aantallen sferen hanteren, dan keert men in feite terug tot de voorstelling van de Grieken, die aannamen, dat rond de wereld verschillende bollen waren - sferen -, waarin bepaalde planeten of sterren hun baan trokken.

Ik meen, dat men daardoor ook komt tot het beeld van een ik, dat, na het bereiken van een voldoende bewustzijn, over moet stappen naar een volgende wereld, een andere sfeer. En juist is dit volgens mij niet bepaald, ook al zal men soms door eigen instelling wel dergelijke ervaringen kennen.

Er is maar één werkelijkheid. Die werkelijkheid bestaat uit kracht. Wanneer die kracht zich uitkristalliseert in materie, dan zal men in die materie mogelijk niet zo snel beseffen, dat die andere vormen van kracht nog steeds aanwezig zijn en dat zij overal rond je bestaan.

Toch is dit wel degelijk de werkelijkheid. Naarmate je dus meer vluchtige energie wordt - overgaande alsof je van vaste stof tot vloeistof wordt of zelfs tot gas - vermeng je je meer met het andere en beseft dus meer van de werkelijkheid.

De verschillende fasen van dit beseffen worden eenvoudigheidshalve door velen als sfeer aangesproken. Men geeft zelfs vanuit de geest indelingen weer om zo de mensen tevreden te kunnen stellen, die nu eenmaal niet gelukkig schijnen te kunnen zijn, wanneer zij geen grenzen trekken kunnen.

Maar in God bestaan geen grenzen. Onthoud u dat maar.

x Hoe komt het, dat u vaak zo uitstekend op de hoogte blijkt te zijn van actuele aardse zaken?

- De verklaring is alweer eenvoudig: wij weten, dat wij over dergelijke dingen vragen zullen krijgen en willen zo goed mogelijk antwoorden, ook daarop.

Ik wil niet zeggen, dat dit altijd het geval zal zijn. Maar de kans is groot, dat je, wanneer je ergens doorkomt met de hoop voornamelijk te kunnen spreken over de innerlijke processen van bewustwording of de achtergronden van het leven, de een of andere idioot vraagt: Hoe zal het nu aflopen met het kampioenschap hardrijden?

Wil je dan enig gezag behouden, zo is het belangrijk, dat je tenminste weet, waarover men het heeft. Want zou je vragen: hardrijden? Waarmee? Dan zijn er heel wat mensen, die onmiddellijk reageren: wat voor een geest is dat nu, die niet eens weet, dat ik het over schaatsen heb?

Bovendien is het vaak mogelijk, de mensen iets duidelijk te maken door een soort gelijkenis, waarbij je dient te putten uit zaken, die in hun eigen wereld normaal zijn, die daarin zelfs enige aandacht kregen. Daarom houden wij door een aantal intelligenties, die daarin geïnteresseerd zijn, een verzameling van recente aardse feiten er op na, compleet met verwachtingen en beelden van waarschijnlijke ontwikkelingen om daaruit te putten, wanneer wij onze eigen inzichten en stellingen duidelijk willen maken.

Ik dacht, dat dit een goede zaak was. Bovendien komen er steeds weer mensen over uit uw wereld, die nog vol zijn van het een of ander op uw wereld. De een is vol van André van Duyn, terwijl de ander weer van een andere van Duyn van de kaart is. Dat valt wel op.

De een, die overkomt, is voor de paus, de ander er tegen. De één is voor de pil, de ander tegen de pil. Die wil dan alleen maar pillen enz.

Duidelijk is, dat je bij een contact probeert die vreemde inhoud van de persoonlijkheden beter te begrijpen. Je hebt op die manier vaak een aardige voorstelling, van hetgeen de wereld voor de mensen is.

Dergelijke feiten associeer je dan weer, met hetgeen de mensen op aarde willen en denken. Daardoor kun je hen beter benaderen en krijg je bovendien een duidelijker beeld van alles, wat er in de stof aan de hand is.

x Worden uw voordrachten voorbereid en zo ja, op welke wijze?

- Wij bereiden niets voor. Dat is ook niet nodig. Wanneer wij zo zitten te praten - let maar eens op -, worden er heel wat verschillende punten aangesneden, dat een voorbereiden niet eens meer mogelijk schijnt. De enige wijze om een avond als deze voor te bereiden zou betekenen, dat ik er eerst voor moet zorgen, dat u alleen die vragen stelt, die ik in mijn gedachten heb.

Dat zou niets uithalen, want ik zou niet wijzer worden, daar ik alleen maar mijzelf zou beantwoorden en u zoudt ook niet wijzer worden, omdat u niet zoudt weten, waarom u eigenlijk een bepaalde vraag gesteld hebt.

Behandel je een onderwerp, dat is het zeer wel mogelijk, dat de spreker zich voorgenomen heeft bepaalde dingen te zeggen. Maar dit betekent niet, dat het onderwerp als geheel is voorbereid, maar alleen, dat wij weten, welke punten volgens ons nu van essentie zijn, zodat wij die aan u voor willen leggen.

Bezien vanuit een menselijk standpunt is alles dus geheel geïmproviseerd, ex tempore. Dit laatste is voor ons bijzonder waar. Wanneer wij de menselijke tijd uitschakelen, hebben wij altijd nog wel de tijd het een en ander na te slaan tussen twee woorden.

Dit is gebaseerd op het tijdservaringsverschil tussen stof en geest en is ook niet zo erg onbegrijpelijk, wanneer u het volgende bedenkt:

U leeft in de stof en bent dus gebonden aan de traagheid van uw stoffelijke reacties. De geest is energie, is niet aan deze traagheid gebonden en kan dus veel sneller reageren en meer in zich opnemen.

x Maar actuele vragen betreffen toch altijd weer een zeer beperkte situatie?

- Waar. Toch kun je als geest dergelijke vragen vaak waarden, omdat zij bij de mensen een reactie wekken. Daar leer je iets van.

Om u voorbeelden te geven: Er komen wel eens vragen naar voren, waarbij de helft van het publiek inde geest begint te zuchten. Zo iets van: o mijn God, daar heb je die weer.

Gelijktijdig lees je als geest af, dat het antwoord of de vraag voor de vrager erg belangrijk is. Dan moet je dus twee dingen tegelijk gaan doen, wat een soort uitdaging betekent:

Je moet degene, die vraagt, een goed antwoord geven en gelijktijdig aan anderen duidelijk maken, dat zij verkeerd reageerden met hun verzuchtingen, omdat ook zij er nog best iets van kunnen leren.

Dat wordt dan bijna een sport. En..

x Maar men vraagt vaak iets over een diep menselijke aan-
gelegenheid....

- Maar volgens mij zijn alle menselijke aangelegenheden niet veel anders dan groeistruipen van het bewustzijn.

Vergeef mij. Mogelijk is dit een van die gelijkenissen, die bij het gehoor niet geheel aanslaan. Maar wanneer je een ontwikkeling doormaakt, komt er altijd weer een ogenblik, dat je door gebrek aan aanpassing in moeilijkheden komt. Dan zijn er problemen.

Wanneer je op die problemen ingaat, dan doe je dit als geest zeker niet in de eerste plaats om dit probleem voor iemand op te lossen. Je doet het om het besef, dat even in kramp kwam, los te maken, enige rust te geven en zo het bewustzijn de mogelijkheid te geven weer normaal verder te reageren.

Wij leren u in feite niets. Dat denkt U alleen maar. Wij geven zeker een hoop feiten, waar u mogelijk iets mee kunt doen. Maar zo belangrijk is dat uiteindelijk toch nog niet. Belangrijker is, dat wij u steeds weer konfronteren met uw eigen wezen, feiten, mogelijkheden en wel zoveel mogelijk op geestelijk terrein, of tenminste met geestelijke achtergronden.

Hoe beter wij daarin nu slagen, hoe groter uw bewustwording kan zijn. Wij zijn eigenlijk meer een spiegel dan een spreekgestoelte vol leraren.

Wat maar goed is ook. Want wij willen geen volgelingen hebben. De ODV wil leden hebben. En een lid is voor ons iemand, die zelf meewerkt binnen het geheel van een bepaalde harmonie. Een volgeling is in zijn ogen eerder iemand, die achter andermans harmonie aansjokt met het tempo van een soldaat, die reeds 60 km. heeft gelopen, voor de tamboers en muziek voor de troep kwamen. Volgelingen zijn mensen, die uit onzekerheid een ander achternalopen en graag zouden willen sloffen, maar het net niet durven doen.

x Maakt u tijdens uw voordrachten ook gebruik van in de zaal bij de aanwezigen voorhanden kennis?

- Zover dit op een bepaald ogenblik opportuun is, zeker. Maar wij zullen daarbij nooit zover gaan, dat wij gebruik maken van de inhoud of kennis van mensen op een te persoonlijke wijze.

Alleen wanneer iemand op zuiver persoonlijke basis ons uit zou dagen en wij reden zouden hebben om die uitdaging te aanvaarden - wat wel eens, maar zelden voorkomt -, dan is er kans, dat wij reageren op de gehele inhoud van de persoon. Maar dan doen wij dit nog steeds in zodanige termen, dat de persoon

in kwestie de enige is, die alles begrijpt, terwijl het voor de anderen ten hoogste een interessante demonstratie blijft.

Het is echter logisch, dat, wanneer ik u reeds verklaarde, dat wij ons als waarneming voornamelijk bezig houden met uw uitstraling en gedachten, wij toegang hebben tot een deel van uw bewustzijn.

Het zou dwaas zijn in de geest eerst alles na te gaan zoeken om een bepaald voorbeeld te zoeken, wanneer het in uw brein a.h.w. reeds voor ons klaar ligt. Meer moeite doen dan nodig is, lijkt mij altijd weer onzinnig.

x Hoeveel sferen zijn er. Wat weet u van de hogere, de hoogste sfeer? Wat komt er na de hoogste sfeer?

- U stelt, dat er sferen zijn. Ik heb zoëven reeds duidelijk gemaakt, dat er in wezen geen verschillende sferen bestaan, maar dat wij dezen voor onszelf maken door de beperkingen van ons besef.

U vraagt, of ik door kan dringen tot de hoogste sfeer. Iedereen kan daarop altijd met ja antwoorden. Want ieder kent in zijn bewustzijn een belevingsharmonie, die voor hem de hoogst denkbare is.

Is dat nu werkelijke ook de hoogste? Dat weet je nooit. En is er werkelijk een allerhoogste sfeer? Ik meen, dat er een ogenblik zal komen, waarop je met alles in harmonie bent. De prefecte vrede dus, die voortkomt uit het perfecte besef. Iets, wat ik soms van verre proef, maar ~~er~~ niet voortdurend kan beleven tot op heden.

En of daar nog iets achter komt? Wie zal dit zeggen? Wij weten niet, of er achter de werkelijkheid een andere werkelijkheid schuil gaat. Dat kun je hoogstens veronderstellen.

Ik veronderstel, dat er achter dat, wat voor ons de volmaakte harmonie vormt, nog iets kan bestaan. Maar wat dit zou moeten zijn weet ik werkelijk niet. Een vriend van mij heeft het eens zo gezegd:

Wanneer je eindelijk tot God bent gekomen en de volledigheid bereikt, waardoor je hem eindelijk beseft, zoals hij is, ontdek je mogelijk, dat hij maar een amöebe is, drijvende in een onbekende oceaan...

Ik meen, dat dit, door ons wel meer gebruikte, beeld wel duidelijk maakt, hoe ik er voor sta. U vraagt aan ons trouwens vaak antwoorden, die wij niet eerlijk zullen kunnen geven.

U houdt u bezig met het absolute, terwijl u voorlopig nog voldoende te worstelen hebt met het onvolledige. Ten laatste: U krijgt van mij een zo eerlijk mogelijk antwoord. Maar dit antwoord zoudt u dan niet alleen op mij van toepassing moeten achten, maar ook op uzelve. Wat niet hatelijk bedoeld is, maar eerder een poging is duidelijk te maken, hoe de zaken in feite liggen.

Een mens, die over God en diens kwaliteiten over vergelijkbare voor de mens abstracte waarden denkt met uitsluiting van meer voor de hand liggende zaken, doet mij vaak denken aan een mens die honger heeft, geen eten in de buurt kan vinden en dan maar gaat bekvechten over de vraag, of de koningin nu 3 maal of 4 maal per dag zal eten. Wat volgens mij kolder is.

x Wat weet u over de entiteiten in de hogere sferen? Kunt u b.v. informatie verkrijgen over Jezus?

- Ja. Ik heb hem wel enige malen ontmoet. Het is een echt geschikte kerel.

Sommige mensen nemen mij dit nu kwalijk, voelen dit als een soort sacrilege. Anderen vinden het juist weer leuk. Maar Jezus is het wezen, waarin de goddelijke liefde zich heeft kunnen manifesteren. Maar Jezus zelf is net nog menselijk genoeg. Hij is iemand, die ik ontmoeten kan.

Ik zal niet zo brutaal zijn om te stellen, dat de harmonie, die ik dan met Jezus bereik - wat dat is het in feite - de hoogste sfeer is.

Maar indien Hij deel heeft aan die liefde, is Hij immers kosmisch? Dat betekent dan, dat hij in elke bewustzijn, in elke sfeer dus, harmonisch kan zijn.

Wanneer je Hem voor het eerst ontmoet, dan is wel het allereerste wat je opvalt het feit, dat Hij heel anders is dan je van de veroorzaker van het christendom op grond van de handelingen der christenen zou verwachten.

x Wat is dan boedda? Is hij de vertegenwoordiger van de wijsheid?

- Boedda is in feite een titel. Iemand wordt boedda op het ogenblik, dat hij een zodanige harmonie bereikt, dat hij onaantastbaar is geworden voor tegenstellingen en zo voortdurend de totaliteit ervaart. Indien U dit wijsheid noemt, hebt U gelijk.

Op het ogenblik, dat de mens de tegenstellingen nog aan zichzelf als werkend en werkelijk beleeft, maar zijn geestelijk besef daarvan steeds weer los weet te maken, is hij boddhisvatta.

Deze termen zijn dus bereikingsaanduidingen. Wanneer wij spreken over de Gautama Boedda, dan komt het meer op een dubbele term, zo iets als onze heer bovenmeester of mijn-heer de burgemeester, zoals Bromsnor altijd zegt.

Willen wij juist zijn, dan moeten wij, sprekende over de laatste grote boedda, die algemeen erkend werd, spreken over Gautama Siddharta, boedda. Leermeester Siddharta, die de staat van boedda bezit.

Maar het maken van dergelijke verschillen is al lang uit de mode, omdat steeds meer mensen geen verschil meer weten te maken tussen bereiking en wezen. Maar op het ogenblik, dat je de bereiking gaat aanspreken als het wezen, ontnem je volgens mij de wezenlijkheid aan veel van hetgeen je aan die bereiking voor jezelf probeert te ontlenen.

Je maakt het geheel dan abstract, onmenselijk, onwerkkelijk zelfs. Maar Jezus is een werkelijkheid, een werkelijke persoon, zoals de Gautama Siddharta werkelijk is.

De grote boedda, waarmee de mensen gemeenlijk bezig zijn, is echter een abstractie, een voorstelling, die wordt gebruikt om bepaalde hiaten in eigen harmonie te vervangen. Maar je moet geen hiaten tijdelijk afdempen, maar opheffen.

Dergelijke mensen doen mij denken aan iemand, die zegt: in het raam zit een gaatje, dat hindert mij, dus timmer ik het dicht met mooie voorstellingen op het hout. Goed, het gat is weg, maar gelijktijdig kun je niet meer naar buiten kijken.

Dit doe je volgens mij ook, wanneer je b.v. Jezus zo zeer vergoddelijkt, dat je Hem losmaakt van het menszijn. Ik heb trouwens wel meer van die bekende figuren in de sferen ontmoet, die op aarde heel anders worden beschouwd. Mozes b.v. is ook best een aardige man.

Ik heb hem zelfs gevraagd, waar Abrahams schoot nu eigenlijk was. Hij stelde, dat ik dit aan Sara moest vragen.

Maar als je Mozes ziet, valt op, dat hij iemand is, die zozeer overtuigd was van zichzelf, dat hij daardoor overtuigd was van God en Diens wil. Je kunt n.l. God nooit geheel waarmaken voor anderen, wanneer je niet eerst een enorm vertrouwen in jezelf hebt.

Dan doe je natuurlijk wel net, of dat je dit niet hebt, want dat is beter voor de anderen. Maar ondertussen .... En dan moet je eens nagaan, wat die Mozes al zo geleerd heeft. Dat is heel wat: hij heeft een priesteropleiding gehad in Egypte. Maar wist u ook, dat hij geleerd heeft, hoe je mummies moet maken, incl. pekelen, het verwijderen van hersenen enz. Hij heeft ook bouwkunde geleerd, wist wat van geneeskunde af, wist betrekkelijk veel van de sterren af. Een knappe kop dus.

x Hij is niet gereïnkarneerd?

- Misschien wel. Ik heb hem dit niet gevraagd. In de harmonie, waarin ik hem aantref, is hij voor mij Mozes. Overigens wel met een baard. Hij droeg deze overigens niet bij gebrek aan een scheermes, maar om zich af te zetten tegen de gladgeschoren prins, die hij eens in Egypte was.

x En de drijvende kracht van de Islam, wat was dat?

- Mohammed is een wonderlijk mens geweest. Bij zijn verkondiging werd hij oorspronkelijk gedreven door een haat tegen de stad Mekka.

Maar hij heeft die haat overwonnen. Dat is voor mij het wonderlijke in deze mens, zeker gezien zijn omstandigheden. Hij overwon die haat door steeds meer vertrouwen te krijgen in zichzelf.

Hij was epilepticus - petit mal. Hij ging, toen hij eenmaal meer zelfvertrouwen kreeg, beseffen, dat hij niet alleen toevallen had, maar ook daarin visioenen kreeg. Dat was al na de eerste heilige oorlog.

Hij ging beseffen, dat er andere en hogere krachten waren, waarmede hij contact had. Hij heeft, zoals elke leraar dit in feite doet, zijn ervaringen vertaald in termen, die voor zijn volk begrijpelijk waren. Hij ging daarbij uit van het mogelijke.

Mohammed was b.v. tegen de veelwijverij. Maar hij wist ook, dat je de mensen niet ineens alles af kunt nemen. Dus stelde hij, dat men maar een beperkt aantal vrouwen mocht hebben, n.l. 4. Gelijktijdig verbond hij daaraan echter eisen, die alleen een man, die zeer rijk en zeer potent is, kan vervullen: Hij eiste, dat alle vrouwen gelijkelijk moeten worden verzorgd, bemind en dat elk van hen recht heeft op een eigen "huis".

Op deze wijze heeft hij getracht o.m. rechtvaardigheid en verbondenheden uit te drukken, zoals duidelijk wordt in b.v. de sure van de koe.

Opvallend, zeker voor zijn dagen, is zijn verdraagzaamheid. Hij stelt, dat er andere profeten zijn geweest en dat men hen en hun volgelingen dient te respecteren. Hij stelt in feite: ik breng de ware leer van Allah, maar de leer van de anderen omtrent God is daarom nog niet minder waar.

Zijn eerste opvolgers, die voornamelijk nadachten over de macht en het legertje, dat hun leider achterliet, hebben al meteen gezegd, dat dit niet geheel kon tellen, want: "wij zijn beter".

Maar Mohammed zelf heeft dit nooit zo gesteld. Wel heeft hij gezegd: Ik ben de profeet van God. En dat is waar. Overigens is het ook een aardige kerel. Ik moet toegeven, dat ik bij een profeet nooit een dergelijk groot repertoire van wat men schuine moppen noemt in deze tijd verwacht. In bepaalde opzichten herinnert hij mij meer aan Omar Khyam dan aan de profeet, zoals men die op aarde voorstelt.

x Is communicatie mogelijk met gene zijde middels electronische apparatuur en acht u zulks al dan niet wenselijk?

- Mogelijk is het reeds nu, zij het in zeer beperkte mate. De mogelijkheden tot misleiding zijn en blijven echter zeer groot, tenzij men gebruik gaat maken van zeer uitgebreide en nogal kostbare apparatuur, die alleen door deskundigen bediend zal kunnen worden en zelfs dan nog maar beperkte resultaten geeft.

Op alle gebieden, waarop men als leek in dit verband gemakkelijk kan werken, zijn de mogelijkheden tot zelfmisleiding enz. zo groot geworden, dat ik de raad zou geven het voorlopig daarmee kalm aan te doen.

Op de duur echter zullen zich naar ik meen mogelijkheden ontwikkelen, waarbij een soort vertalers direct op geestelijke impulsen van mens en geest kunnen aanslaan. Dan zal men dus meer bewust technische mededelingen uit de geest kunnen registreren.

In dat geval meen ik, dat het best is, zolang je je leven maar niet laat leiden door een stem uit een apparaat. Het is al erg genoeg, dat u op het ogenblik deels geleefd wordt door de grote computers van uw regeringen, probeer dus maar niet daar nog een aantal geesten aan toe te voegen. Wees als mens vooral jezelf.

x Uit hoeveel zonnen bestaat dit zonnestelsel?

- In uw samenhang kent dit zonnestelsel een enkele zon. Uitgedrukt in de begrippen van parallel werelden geldt: per wereld is een enkele zon aanwezig. Zij zal echte in eigenschappen niet altijd identiek zijn met uw zon. Daarom kan men in dit verband spreken over een groter aantal zonnen.

Dan kun je nog zeggen: om leven op een wereld te doen ontstaan, is een actieve stoffelijke zon plus t.m. een geestelijke zon nodig. Een astrale zon speelt ook een rol. Deze is in feite niets anders dan een kosmische wolk, voortkomende uit de een of andere explosie. Zij bestaat uit ongeboren en ongelijk versnelende kleinste deeltjes.

De bezielende zon is de bewustzijnskracht, die het geheel van uw zonnestelsel omringt. Men kan zeggen, dat dit de ziel en het bewustzijn is van uw stoffelijke zon, die een eigen persoonlijkheid heeft, zoals ook andere planeten, de maan enz.

Wil je verder gaan, dan vind je de bezielende zon van het melkwegstelsel, die zich overigens als een beperkte lege ruimte in het midden daarvan manifesteert. En zo kun je verder gaan. Een reëel antwoord op deze vraag is niet mogelijk.

x Bestaat er enig verband tussen parapsychologie en antroposofie?

- Een noodverband misschien. De antroposofie zal de parapsychologie en haar konklusies niet ontkennen of afwijzen, daar deze deel is van het menselijke weten.

De parapsychologie probeert echter de fenomenen te bepalen, terwijl de antroposofie meer interesse heeft voor de

geestelijke werkelijkheid, die er de achtergrond van vormt.

Terwijl de antroposofie de relatie tracht te vinden tussen bereikt bewustzijn, de werking van chakra en bepaalde paranormale mogelijkheden, zal de parapsychologie meer geïnteresseerd zijn in de betekenis van een bepaalde gave en hetgeen daarmee voor andere mensen kenbaar te doen is.

Ik kan mij echter best voorstellen, dat er antroposofen zijn, die zich bezighouden met de parapsychologie. Wat nog niet betekent, dat zij dit wetenschappelijk doen zonder de geestelijke mens daarbij te betrekken. Want dan zouden zij t.a.v. hun eigen leer falen.

Omgekeerd kan iemand zeer goed parapsycholoog zijn zonder antroposoof te zijn, of zelfs maar in God te geloven. Want hij zoekt uiteindelijk naar het redelijk kenbare en wetenschappelijk bewijsbare.

Ik meen echter, dat de antroposoof, die uitgaat van bepaalde harmonieën en de werking, die daaraan inhaerent is, tot een juistere omschrijving zal komen. Vandaar mijn opmerking, dat het een noodverband kan zijn: de een heeft mogelijk de nodige formuleringen en onderzoeksmogelijkheden, die voor de ander attractief zijn, maar zij zijn niet één in richting en streven, ook al zouden de parapsychologen door het aanvaarden van bepaalde standpunten bij de antroposofen mogelijk op de duur ook op hun terrein heel wat verder kunnen komen.

Ik ben nog niet zo lang lid. Al sprak u eerder mogelijk hierover, mag ik uw mening over abortus?

Dat is nu weer zo een zucht-vraag. Abortus is, spontaan of veroorzaakt met besef, de onderbreking in de groei van een menselijke vrucht.

Tegenstanders spreken over een foetus van minder dan 3 maanden, of dit reeds een compleet mensje zou zijn. Dat is onzin. In wezen is de vrucht een schepseltje, dat alleen beperkt en automatisch kan reageren en alleen op impulsen, die uitgaan van de moeder. Er is dus geen sprake van een zelfstandig leven, of zelfs maar een zelfstandige reactie.

Een geest kan zich daaraan reeds enigzins hechten, maar van een eenwording tussen geest en stof is dan nog geen sprake. Daarom stellen wij, vanuit ons standpunt: in de eerste maanden vinden wij abortus een normale keuzekwestie, waarbij de wil van de ouders. Degene, die het leven moet voortbrengen, dragen, en de verantwoordelijkheid voor nemen ook, zal volgens mij het recht moeten bezitten te zeggen: dit kan of wil ik niet.

Daarna ontstaat een steeds sterkere binding met de geest, terwijl de vrucht steeds meer zelfstandige reacties gaat vertonen. De geest, die zich eenmaakt met dit wordende lichaam doordringt steeds meer de aura van de moeder en er is sprake van communicatie op emotioneel vlak.

Indien je het leven van de vrucht in deze periode wilt onderbreken, moet je wel een heel goede reden daarvoor hebben, anders dan eigen onwil alleen. Abortus blijft denkbaar, want de moeder is gevormd, leeft reeds op aarde en gaat dus voor t.a.v. het kind, dat nog niet werkelijk op aarde leeft. De moeder zal dan echter de abortus sterker ervaren. Het verbreken van de aura-kontakten laat een leegte na. De emotionele echo, die het wordende kind voor de moeder is geworden, is er niet meer.

Voor de moeder is dat zeker niet goed en voor het worden-
de kind is het natuurlijk ook niet leuk. Een geest, die zo een
foetus heeft van 8 à 9 maanden, is daar geheel een mee. Die
heeft zijn woning betrokken. Wanneer je dus dan afdrijft,
vermoord je in feite het kind. En dat lijkt mij aanvaardbaar ,
wanneer het gaat om een keuze van leven, maar alleen dan.

Stel: een moeder heeft reeds 3 à 4 kinderen. In de laatste
maanden van de zwangerschap blijkt, dat, wanneer de geboorte
plaats vindt, de moeder daaraan met een aan zekerheid grenzen-
de waarschijnlijkheid zal succumberen. Dan moet men stellen,
dat de belangen van de moeder plus de anderen kinderen samen
toch wel iets meer betekenen, dan het belang van de geest, die
in dit gezin wilde inkarneren, maar uiteindelijk nog zijn
volle geestelijke herinneringen heeft, geen geboortetrauma heeft
doorgemaakt en dus zijn geestelijke contacten met betrekkelijk
weinig moeite weer normaal op zal kunnen nemen.

x   Ligt de grens ongeveer bij 3 maanden?

-     Ongeveer. Zeg een maximum van 4 maanden. Optimaal zou
zwangerschapsonderbreking binnen de eerste 2 maanden zijn.
Maar die termijn kun je desnoods verdubbelen zonder iets te doen,
wan en voor de moeder en voor de geest onaanvaardbaar of onher-
stelbaar is.

De wil tot inkarneren blijft. Men zal dus als geest zo
snel mogelijk een andere mogelijkheid zoeken. Daar er echter
voortdurend mensen bezig zijn passende gelegenheden te schep -
pen zal dit binnen afzienbare tijd wel lukken.

x Overkomt dit ook wel eens een bewuste geest?

-     Onwaarschijnlijk, omdat een bewuste geest alle mogelijkhe-
den van een inkarnatie nagaat, inclusief milieu, lichamelijke
mogelijkheden enz.

De onbewusten nemen eenvoudig wat hen geboden wordt aan
mogelijkheden, zonder zich af te vragen, in hoeverre de
schijn strookt met de feiten. Daartussen zijn alle gradaties
van besef en dus bewuste keus in meerdere of mindere mate
denkbaar.

x   Wat is geboortetrauma?

-     Ongeveer een week voor de geboorte vinden veranderingen
in het moederlichaam plaats. Dit stimuleert ook het kind. De
innerlijke wereldzee wordt woelig en werkt prikkelend.

De bewegelijkheid van het kind neemt toe, tenzij het
reeds zeer bewegelijk was. Dan wordt het stiller en kiest a.h.w.
positie. Nog steeds bestaat de gehele programmering van de
geest binnen de hersens van het kind. Er is besef van al , wat
voordien is geweest.

De geboorte zelf is een toenemende reeks van spanningen.
Niet alleen krampen van het moederlichaam, maar ook veranderin-
gen van druk voor het kind. Dan breekt het vruchtwater. Eerste
grote schok: je bent altijd gewend in vloeistof te leven en ligt
opeens als een vis op het droge.

Met veel krampen word je naar buiten gebracht. Je wordt
opeens gekonfronteerd met een wereld, waarin de eigen geluiden
van het moederlichaam wegvallen. Zij worden vervangen door
andere, hardere geluiden. De donkere geborgenheid wordt opeens
door licht doorbroken, maar je ogen reageren niet. Er is geen
ken- en realisatievermogen, wel neem je zeer sterke prikkels
waar.

In een zeer korte tijd worden de hersenen overspoeld door sterke indrukken, die niet gecoreleerd kunnen worden met de geestelijke ervaringen, of het voorgaand lichamelijk bestaan. Zij komen zo op de voorgrond van het bewustzijn in de stof te staan en vormen te samen met de instinkten een afscherming tegen de geestelijke impulsen, die in de hersenen aanwezig waren.

De geest kan zich niet meer bewust en onmiddellijk in het lichaam manifesteren. Een deel van het ikbesef blijft op de achtergrond echter nog toegankelijk. Het zal later de basis vormen voor de fantasiespelletjes van het kind. Het blijft echter ook voor het kind onwerkelijk.

Daarna komt de maatschappij en wist de laatste persoonlijke herinneringen aan een voorbestaan uit, want het kind moet genormd worden om te passen in de wereld van de volwassenen.

Een geboortetrauma is dan ook in feite het ondergaan van een grote reeks lichamelijke en emotionele schokken, waardoor een verandering in de psychische relatie met de omgeving ontstaat, welke dominerend werkt t.a.v. de reeds in het ik bestaande besefswaarden.

Wij moeten nu gaan pauzeren. Ik dank u voor uw vragen en uw aandacht. Goeden avond.

-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Ik zal uw vragen zo kort en duidelijk mogelijk beantwoorden en zou graag met de eerste vraag beginnen.

x Is verdeling van grondgebied op grond van ras of geloof aanvaardbaar? Voert dit niet tot betere resultaten dan de z.g. geleidelijke afvloeiing?

- Kort gezegd: zolang er grenzen zijn tussen groepen, die zichzelf als verschillend of beter dan anderen beschouwen, zal er altijd strijd zijn, ook wanneer zij een eigen gebied krijgen. Want zelfs wanneer je een land zou delen aan de hand van godsdienst of ras, zal men steeds menen, dat de tegenpartij het beste deel heeft gekregen, wat dan weer gedonder geeft.

x In het boek "verkeer met gene zijde" stelt Noordzee, dat alle communicaties, die van de geest naar de stof komen, gebrekkig zijn, flauw en onorigineel zijn. De oorzaak lijkt te zijn volgens haar, dat beide partijen niet in staat zijn elkaar voldoende vrij te laten. De sprekers van de orde bewijzen wel iets anders, maar in hoeverre bent u het met haar eens?

- Zij moet maar voor haar eigen meningen instaan. Ons denkbeeld is: wanneer je als geest niet tracht een stoffelijk persoonlijke relatie tot stand te brengen, maar wel tracht bepaalde denkbeelden of ervaringen over te brengen, je ondanks het feit, dan enige gebrekkigheid altijd wel aanwezig blijft, zoals b.v. eenzijdigheid van benadering of groot verschil in waardering, het toch mogelijk is op rationele en duidelijke wijze je mening over te brengen.

Ik meen verder, dat wij steeds weer kunnen bewijzen dat dit alles wel degelijk op niet al te gebrekkige wijze te doen valt en zeker ook niet al te flauw behoeft te worden.

x Kunt u iets dieper ingaan op de huidige situatie, geestelijk, economisch en maatschappelijk en zeggen, hoe wij er toe bij kunnen dragen, dat deze beter wordt?

- Maatschappelijk: zolang iemand denkt, dat hij meer of minder is dan een ander, maakt hij het onmogelijk met die ander een goed contact op te nemen. Neem zoveel mogelijk met medemensen contact op op basis van gelijkheid, in een gevoel van gelijkwaardigheid, ondanks verschillen van mening, kennis, of stand.

Economisch : ga uit van het standpunt, dat u, voor alles wat u krijgt, ook iets presteren moet. Tracht de prestatie zodanig te richten, dat zij voor een ander inderdaad nuttig is en dus niet een verschijnsel zonder meer wordt.

Geestelijk: stel u voortdurend in op de werkelijke behoeften van anderen en overdrijf uw eigen behoeften niet te zeer. Ga uit van het standpunt, dat elke mens, die op aarde leeft, voor hetgeen hij is, denkt en doet, ook geestelijke achtergronden moethebben. U bent niet beter of slechter dan een ander, maar hebt recht op uw eigen mening. U hebt niet het recht een ander uw eigen mening op te leggen.

Tracht eerder in uzelf de essentie te vinden van hetgeen in anderen leeft. Zo zult u uzelf beter kunnen begrijpen en ook de eenheid leren beseffen, die ondanks alle uiterlijke verschillen ook tussen mensen in grote mate aanwezig is.

x Kunt U uw eerste impressie over het woord liefde geven?

- Een licht, dat in zichzelf opgaat en zo tot een zegen wordt, die verder gaat en voor anderen ook meer betekent dan licht alleen.

Uw eerste reactie is mogelijk wat meer, hoe moet ik dat uitdrukken, lits-jumeauxachtig.

x Kunt U de dagen en nachten verklaren? Waarom trekt de essentie zich terug?

- De essentie trekt zich terug in de zin van verminderde kracht in het bestaande. Van alle energie gaat bij omzetting van vorm een klein deel teloor.

Dit vloeit over in een soort tweede ruimte. Daardoor neemt de energie en vooral de verschillen van energieniveau in het bestaande al af. Dit betekent, dat entropie ontstaat. Op het ogenblik, dat deze dreigt te ontstaan, is de kracht in het tweede al echter al weer zo sterk, dat zij tot explosie voert. In een andere ruimtestructuur begint dan het scheppen en het leven weer, terwijl in entropie deze ruimte stil is.

De explosie in de tweede ruimte heeft tergevolge, dat alles wel weer naar elkaar toedrijft, maar toch ontstaan nog geen verschillen in potentiaal.

Het proces van overkomende krachtresten speelt zich nu zo af, dat in dit al steeds meer energie ontstaat. Daarbij is de kans op onevenwichtige verdeling daarvan toenemend groot.

Op de duur kan weer een potentiaalverschil ontstaan. Is een enkel potentiaalverschil ontstaan, zo betekent dit actie, die voert tot verdere verschillen in kracht; dit breidt zich razend snel uit. De explosie komt "en dit al kent weer" dag", terwijl in het andere al entropie optreedt.

Ik stel dit met maar twee ruimten, maar het geeft een redelijk beeld van de stoffelijke zijde van de dag en nacht van Brahman. De scheppende kracht trekt zich dus niet terug,

maar uit zich in de werking. Geestelijk kunt u ook stellen: de totaliteit is voortdurend aanwezig, maar op het ogenblik, dat zij een optimale uiting heeft bereikt, is verdere uiting overbodig. Dus dooft zij en zal eerst in een hernieuwde schepping en gedachte zich hervinden als uiting.

x Denkt u, dat massameditaties met afwisselend 20 minuten mediteren, 20 minuten je uitleven en 20 minuten overgave aan de meester, een positief effect kunnen hebben?

- Voor iemand, waarbij die weg toevallig past, kan het een positieve ontwikkeling worden. Alles kan positief zijn. Indien U wilt vragen, of ik dit 'n methode acht, die voor bijna een ieder doeltreffend zal zijn, zo is mijn antwoord nadrukkelijk: neen! Voor zeer velen bergt dit veel meer gevaren dan kansen tot bewustwording. Slechts enkelingen bezitten voldoende onverschilligheid en beheersing om de overvloed van innerlijke kracht naar beleving en opgaan in de gedachtenwereld van een ander te kunnen verdragen en verwerken. Veel mensen zullen dit niet zijn.

x Een goeroe?

- Er komen uit het oosten heel veel goeroes, die in eigen land niet veel meer dan stomme boeren zijn maar nu wat zij zich herinneren van hun eigen godsdienst plus enkele eigen vindingen aan de westerlingen duur verkopen als een nieuwe openbaring.

x Welke bepaaldheid is volgens u in het menselijke het grootst, de bepaaldheid door omgeving of door karakter?

- Volgens mij invloed van de omgeving. Anders zouden er niet zoveel mensen rondlopen, die tot gespletenheid komen dank zij een gedeeltelijke onderdrukking van hun aard. Dergelijke psychische afwijkingen zouden volgens mij niet zo vaak voorkomen, wanneer de mensen hun eigen aard en besef zonder hinder van hun omgeving zouden kunnen manifesteren.

Ja, nu weet ik wel, dat u nog meer vragen zoudt willen stellen, maar men heeft mij gezegd: zorg dat je het kort houdt. Ik heb daarvoor inderdaad mijn best gedaan. Alleen nog even een kleine improvisatie op het woord Christus, dat door ons eerder werd genoemd.

Gij hebt geschapen / uit U leeft het Al / Gij haat uzelve niet / zo hebt gij alles lief.

In uw liefde zoekt Gij / uzelve weer te zien / in elk facet van dat / wat Gij oneindig zijt.

Ik dank U voor de liefde, U, mijn oneindigheid.

Waarmede u het naar ik hoop weer voorlopig kunt doen. Ik dank U voor uw aanwezigheid, uw vragen en belangstelling. Vergeef mij, dat ik niet al uw vragen heb behandeld. Maar dit was, mede gezien de gezondheidstoestand van het medium, niet zonder meer mogelijk.

Waar mogelijk zijn mijn collega en ook ik echter zo goed . duidelijk en waar even denkbaar ook zo volledig mogelijk op uw vragen ingegaan als gezien de beperkingen van een vragenavond mogelijk was.

Ik wens u allen een goede huisweg, een gezegende nachtrust en natuurlijk voorlopig ook een Goeden avond.

--0-0-0-0-0--

d.d. 30 januari 1976